

Z generáció!

Na figyu! Mi vagyunk a Z generáció gyermekei! Milyenek vagyunk? Mindenki szerint mások! Mi beleszülettünk az internet és annak negatív hatásainak korába, úgy nővünk fel, hogy adott a kommunikáció minden formája, és mi élünk is vele, csak éppen a neten keresztül, ezért lassan miután legnagyobb részt a gép előtt ülünk. Eltunyultunk, leszoktunk a testmozgásról, és annyira a net bűvöletében élünk, hogy az alapvető társadalmi normáknak sem tudunk megfelelni. A trágárság, a nemtörődömség, a tunyaság a visszabeszélés az nagyon megy nekünk. Isten ments, hogy a szüleink vagy a felnőttek tanácsait elfogadjuk, hiszen mi vagyunk a Z -k, akik mindenkinél mindent jobban tudnak. Hát nem szuper?

Akkor nézzük a valóságot, hogyan látnak minket a felnőttek: szerintük tiszteletlenek és szófogadatlanok vagyunk. A legalapvetőbb figyelmeztetéseket is figyelmen kívül hagyjuk, bezzeg, mikor lever minket a láz, a betegség. Mikor az orvos közli, hogy elhízott a gyerek, elferdült a gerince, nem jó a tartása. Mikor kiderül, hogy vitamin sincs a szervezetünkben, magas a cukrunk, na akkor van a baj! Ugyanakkor mitől lenne másként, mikor mi a gyorséttermi kajákon nővünk fel. Egészségtelen ételekért, cukrozott italokért rajongunk. Leves, főzelék, zöldség, gyümölcs? Isten ments! Testmozgásunk annyiból áll, míg a gépet bekapcsoljuk és az egeret mozgatjuk. Közben pedig, a "rágcsát" tömjük magunkba. Csoda, hogy elhíztunk? Vagy csoda, hogy eltunyultunk? – Őszintén? – Nem!!!

Na ezt változtatta meg az iskola. Úgy döntöttünk, ennek az egészségtelen életmódnak vége! Pedagógusaink segítségével sportnapot hirdettünk. Itt egyéni és

csapatversenyeket szerveztünk. Belekóstoltunk a testmozgás örömébe. Akárcsak a derecskei gyümölcsös által számunkra biztosított zöldségekbe, gyümölcsökbe, és 100%-os ivóleveikbe.

Nem tudjuk, hogy a sport vagy a gyümölcs okozta élvezet az oka, de barátságok kötődtek, elmélyültek. Osztályközösségek találtak még jobban egymásra. Örülünk a mozgásnak, ezt az élményt kamatoztatjuk mindennapos testnevelés, a sportkörök, a sportversenyek, az atlétika, a labdajátékok, a tanár-diák meccsek, az ügyességi

vetélkedők, és a mindennapos testnevelés során. A tanáraink látva hozzáállásunk pozitív változását, érdekesnél érdekesebb feladatokat adnak már azóta. Úgy érezzük, szinte jutalom egy teszi óra.

Aztán itt van még a táplálkozás. Ami a szüleinknek nem megy, megy a tanárainknak. Az ebédlőben meredten nézzük a zöld löttyöt, mire kiderül nem idegen eredetű, és nem ürlények hozták. Ez egy brokkoli leves, (kötelező megkóstolni) megy a fanyalgás, a tiltakozás, de hiába. Képzeljétek elhető. Sőt finom! Így ismerkedtünk meg a főzelékekkel, a zöldségekkel és a gyümölcsökkel. Mondhatnám szerencsés dolog, hogy tagjai vagyunk az EU-nak, mert így heti rendszerességgel kapjuk iskolánk minden tanulója a zöldséget, a gyümölcsöket, és a 100% ivólevet. Mindezt a Derecskei Gyümölcsösnek köszönhetjük. Alsósok minden hónapban tartanak zöldség és gyümölcsnapot, hát nem tök jó ?

Szóval úgy tűnik, mégis normális felnőttek leszünk, ha valóban megszívleljük, hogy tőlünk a felnőttek igenis okosabbak, legalábbis érettebbek.

Köszönjük mindenkinek, aki segítet felnyitni a szemünket és anyagilag is hozzájárul egészségünk megőrzéséhez.

(Bolyai 6.a osztály tanulói)

